

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

19.10.2009

B7-0099/2009

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om topmødet mellem EU og USA

**Pascal Canfin, Reinhard Bütikofer, Yannick Jadot, Nicole Kiil-Nielsen,
Barbara Lochbihler**
for Verts/ALE-Gruppen

Europa-parlamentets beslutning om topmødet mellem EU og USA

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om de transatlantiske forbindelser, særlig de to beslutninger af 1. juni 2006 om forbedring af forbindelserne mellem EU og USA inden for rammerne af en transatlantisk partnerskabsaftale og beslutningen af 25. april 2007 om de transatlantiske forbindelser samt den seneste beslutning af 5. juni 2008 om topmødet mellem EU og USA og beslutningen af 26. marts 2009 om de transatlantiske forbindelser efter valget i USA,
  - der henviser til den transatlantiske erklæring om forbindelserne mellem EU og USA fra 1990 og den nye transatlantiske dagsorden fra 1995,
  - der henviser til konklusionerne fra topmødet i Prag den 5. april 2009 mellem præsident Obama og de 27 EU-stats- og regeringschefer med henblik på fastlæggelse af en fælles dagsorden,
  - der henviser til fælleserklæringen og den statusrapport, der blev vedtaget under det tredje møde i Det Transatlantiske Økonomiske Råd den 16. oktober 2008,
  - der henviser til det kommende topmøde mellem EU og USA, der vil finde sted den 2.-3. november 2009 i Washington,
  - der henviser til den kommende 67. transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger (TLD) den 4.-6. december i New York,
  - der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om den planlagte internationale aftale om at stille oplysninger om finansielle transaktioner til rådighed for det amerikanske finansministerium med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering heraf,
  - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2009 om G20-topmødet i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab bygger på fælles kerneværdier som demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet, fredelig løsning på konflikter og multilateralisme samt fælles mål som åbne og integrerede økonomier og bæredygtig udvikling, og er hjørnestenen i sikkerhed og stabilitet i det euro-atlantiske område,
- B. der henviser til, at EU glæder sig over den amerikanske regerings nye kurs, der er baseret på samarbejdsvilje på internationalt plan og en styrkelse af forbindelserne mellem EU og USA,

- C. der henviser til, at Den Europæiske Union er en stadig vigtigere aktør på den globale scene, og til, at EU, når Lissabontraktaten og dens udenrigspolitiske instrumenter træder i kraft, vil kunne spille en langt større og mere kohærent rolle i international sammenhæng,
- D. der henviser til, at de seneste undersøgelser, såsom Transatlantic Trends 2009 udarbejdet af the German Marshall Funds, viser, at der er en hidtil uset støtte blandt EU-borgere til den amerikanske regering, hvilket giver grundlag for en genoplivning af forbindelserne mellem EU og USA,
- E. der henviser til, at EU og USA spiller en afgørende rolle inden for den globale politik og økonomi og er fælles om ansvaret for at imødegå de forskellige globale udfordringer såsom finanskrisen, klimaændringer, energisikkerhed, konfliktløsning og nedrustning, udryddelse af fattigdom og gennemførelse af andre årtusindsmål, beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og retsstaten, terrorisme og spredning af atomvåben,
- F. der henviser til, at det i en stadig mere global og kompleks verden i forandring er i begge parter, både EU's og USA's interesse, sammen og i enighed at tilvejebringe et internationalt miljø og i fællesskab at reagere på de fælles trusler og udfordringer på grundlag af folkeretten og de multilaterale institutioner, især FN-systemet, og at invitere andre partnere til at samarbejde i denne indsats,
- G. der henviser til, at det i forbindelse med bekæmpelsen af international terrorisme er nødvendigt at understrege betydningen af fuld overholdelse af folkeretten og de internationale traktater om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- H. der henviser til, at det transatlantiske partnerskab er en grundpille i EU's eksterne foranstaltninger,
- I. der henviser til, at arbejdet i Det Transatlantiske Økonomiske Råd (TEC) nødvendigvis må videreføres for at nå målet om et mere funktionsdygtigt transatlantisk marked,
- J. der henviser til, at EU og USA kommer til at opleve en stigning i det globale energiforbrug og krav om gennemførelse af globale forpligtelser – der skal vedtages i København – med henblik på at bekæmpe klimaændringer, hvilket kræver større ændringer i vores økonomier,

Globale udfordringer

1. anser det på nuværende tidspunkt for den mest presserende opgave for EU at overbevise den amerikanske regering om, at der er behov for at vedtage en vidtrækkende, ambitiøs og juridisk bindende post-Kyoto-ordning om drivhusgasemissioner på COP-15-mødet i København, at udarbejde en transatlantisk, grøn New Deal for investeringer og teknologiudveksling inden for sikre og ikke-forurenende energi- og produktionsanlæg, og nå til enighed om et passende finansieringsniveau med henblik på imødegåelse af klimaændringer og tilpasning i udviklingslandene;
2. opfordrer indtrængende partnerne til at engagere sig i reel multilateralisme, der skal inddrage nye aktører i en ånd med en fælles ansvarlighed for verdensordenen, respekt for folkeretten og de fælles problemer; understreger, at EU og USA bør øge deres indsats for

at gennemføre dagsordenen om en reform af FN, herunder en reform af FN's Sikkerhedsråd og andre multilaterale fora i det internationale samarbejde;

3. opfordrer partnerne til at fremme respekt for menneskerettighederne hjemme og i verden som et vigtigt element af deres politik; understreger behovet for en omfattende koordinering af et forebyggende kriediplomati; opfordrer den amerikanske regering til at ratificere og tiltræde Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; gentager sin opfordring til afskaffelse af dødsstraffen; opfordrer USA's regering til igen i fuldt omfang at overholde internationale retsstatsprincipper og nedlægge hemmelige fængsler, standse alle udenretlige foranstaltninger og sætte en stopper for straffrihed for menneskerettighedskrænkelser;

Forsvar, våbenkontrol, spredning af atomvåben og sikkerhed

4. understreger, at sikkerhedsdimensionen i forbindelserne mellem EU, Rusland og USA og den rolle, som FUSP og ESFP spiller, ikke kan ses isoleret fra den bredere europæiske sikkerhedskonstruktion, der omfatter NATO, OSCE og internationale ordninger som ABM- og CFE-traktaterne; mener, at den relevante udvikling inden for denne bredere sikkerhedsstruktur bør behandles i dialog med Rusland, USA og de OSCE-medlemmer, som ikke er medlemmer af EU, for at forny den transatlantiske konsensus om sikkerhed med udgangspunkt i Helsinkiaftalerne eller en opdateret udgave af disse, som forhandles inden for den nye Konference om Sikkerhed og Samarbejde i Europa;
5. bifalder i den forbindelse Den Russiske Føderations og USA's afgørelse om at føre forhandlinger om en ny, omfattende, juridisk bindende aftale til erstatning af traktaten om reduktion af strategiske våben (START), der udløber i december 2009, og præsident Barack Obamas og Dmitri Medvedevs undertegnelse af et fælles aftalememorandum vedrørende en opfølgingsaftale til START-1 i Moskva den 6. juli 2009;
6. støtter det konceptdokument, som USA har forelagt for Rådet den 16. september 2009 som led i den amerikanske regerings strategi for ikke-spredning og nedrustning, og glæder sig over den planlagte internationale konference om ikke-spredning i april 2010;
7. bifalder Sikkerhedsrådets resolution af 24. september 2009 om ikke-spredning (res. 1887) med henblik på at skabe en sikrere verden og forudsætningerne for en verden uden atomvåben i overensstemmelse med målene i ikke-spredningsaftalen på en måde, der fremmer den internationale stabilitet, og på basis af princippet om uindskrænket sikkerhed for alle;
8. mener, at der navnlig er muligheder for at forny det transatlantiske samarbejde om ikke-spredning af atomvåben, nedskæring af atomvåbenarsenalet, herunder bortskaffelse af amerikanske sprængladninger fra europæisk jord; opfordrer derfor EU og USA til at indføre en fælles strategi i alle internationale organer, navnlig FN, om begrænsning af masseødelæggelsesvåben og konventionelle våben; glæder sig over bekendtgørelsen om, at den amerikanske præsident vil fremme ratificeringen af traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT); opfordrer Rådet til at bidrage positivt og proaktivt til forberedelserne til den næste NPT-gennemgangskonference i 2010 i tæt samarbejde med USA og Rusland;

9. opfordrer Nedrustningskonferencen til hurtigst muligt at forhandle om en traktat med forbud mod fremstilling af fissile materialer til atomvåben eller andre nukleare eksplosive anordninger;
10. glæder sig til den første forestående fælleserklæring fra EU og USA om ikke-spredning, som efter planen skal følge FN's resolution 1887 og anvise områder for samarbejde;
11. understreger, at uvished omkring arten af det iranske atomprogram lægger yderligere pres på ikke-spredningssystemet og stabiliteten i regionen og verden; bifalder den direkte dialog, som præsident Obama har etableret og tilslutter sig den målsætning, som begge parter i fællesskab forfølger, om at nå frem til en forhandlingsløsning sammen med Iran ud fra den tosidede strategi med dialog og sanktioner koordineret med andre medlemmer af Sikkerhedsrådet under ledelse af Det Internationale Atomenergiagentur; mener, at begge parter bør bestræbe sig for at skabe en atomfri zone i Mellemøsten;
12. beklager i så henseende den franske præsident Sarkozys bestræbelser for at sælge atomteknologi til Mellemøsten i bredere forstand; understreger, at denne politik er helt uansvarlig og risikerer yderligere at destabilisere situationen og underminere ethvert forsøg på at skabe en atomfri zone i regionen;
13. støtter Genève-forhandlingsprocessen den 1. oktober 2009, hvor Iran lovede at åbne sit nyindviede uranberigelses anlæg i nærheden af Qom for international inspektion;
14. kritiserer aftalen mellem USA og Indien om atomsamarbejde, der har givet Indien mulighed for at komme ind på det internationale atomhandelsmarked, selv om landet nægter at deltage i NPT-aftalen og fortsat nægter at tillade IAEA's sikkerhedsinspektioner på mange af landets atomanlæg; er overbevist om, at aftalen forstærker indtrykket af uensartede regler, hvilket truer med at ødelægge NPT-traktatens relevans;
15. er foruroliget over den sidste atomprøvesprængning foretaget af Den Demokratiske Folkerepublik Kina og dennes forkastelse af resolution 1887 fra FN's Sikkerhedsråd; støtter ikke desto mindre USA's bilaterale dialog inden for rammerne af sekspartsdiskussionerne med henblik på fjernelse af kernevåben fra Den Koreanske Halvø;
16. glæder sig over, at USA har opgivet sine planer om et missilforsvarsskjold i Europa, og kræver en ny, global sikkerhedsordning omfattende EU, USA, Rusland og Kina;

Regionale spørgsmål

17. understreger, at en fredelig og retfærdig løsning på Mellemøstkonflikten er helt afgørende, og glæder sig over, at en løsning vil udgøre et af de højest prioriterede mål for den amerikanske regering; anmoder den amerikanske regering om at samarbejde tæt med EU og engagere sig i Mellemøstkvartetten; understreger, at begge parter bør tilstræbe en intensivering af forhandlingerne med udgangspunkt i køreplanen og de tidligere aftaler med det mål at nå frem til en tostatsløsning og en suveræn, levedygtig palæstinensisk stat; opfordrer de transatlantiske partnere til at støtte bestræbelserne på at fremme en forsoning blandt palæstinenserne og afslutte den katastrofale, humanitære situation i Gazastriben og

påpeger, at det er vigtigt at forbedre levevilkårene for palæstinenserne i både Vestbredden og Gaza, herunder genopbygning af Gaza;

18. mener ikke, at det første møde, som præsident Obama var vært for den 23. september 2009 mellem den israelske premierminister Benjamin Netanyahu og den palæstinensiske regeringschef Mahmoud Abbas, levede op til de ambitiøse målsætninger; beklager, at der endnu ikke er indgået en aftale om israelske bosættelser på Vestbredden og i Østjerusalem;
19. beklager, at Menneskerettighedsrådet besluttede at udsætte en reaktion på udkast til resolution vedrørende rapporten fra den seneste FN-mission om Gaza-konflikten og dennes anbefalinger; forventer, at dette spørgsmål til sin tid vil blive behandlet af Menneskerettighedsrådet;
20. fremhæver, at det transatlantiske fællesskabs værdier, sikkerhed og troværdighed står på spil i Afghanistan; opfordrer indtrængende EU, USA, FN og NATO til at forelægge et nyt fælles strategisk koncept, som omfatter alle komponenterne i et internationalt engagement, forbedrer levevilkårene for lokalbefolkningen, styrker afghanske kvinders rettigheder og fremmer den demokratiske udvikling, og samtidigt indbyder nabolandene til at deltage i disse bestræbelser for at gennemføre regional stabilitet;
21. opfordrer EU og USA til at udarbejde en fælles strategi over for Pakistan med henblik på at styrke landets demokratiske institutioner, retsstaten og dets kapacitet til at bekæmpe fattigdom, social udstødelse og terrorisme, samtidig med at Pakistan opmuntres til at påtage sig et ansvar for stabiliteten i regionen;
22. henstiller til partnerne gennem en koordineret indsats at fortsætte deres samarbejde med de irakiske myndigheder og med FN for at øge stabiliteten og styrke den nationale forsoning samt bidrage til Iraks enhed og uafhængighed;

Finanskrisen, finansiel stabilitet og bankvæsen

23. understreger, at finanskrisen ikke er overstået; understreger i den forbindelse, at samordnede makroøkonomiske politikker er af afgørende betydning for et bæredygtigt globalt økonomisk genopsving, hvilket er grundlaget for en grøn New Deal, der baner vej for en kvalitativ udvikling på lang sigt; kræver en indsats for koordinerede, graduerede og effektive exitstrategier, der hurtigt kan gennemføres, når det økonomiske genopsving tillader det;
24. bifalder konklusionerne fra G20-topmødet som et konkret udgangspunkt for yderligere samarbejde mellem EU og USA og ser frem til en koordineret tilgang til både finansiel stabilitet og reform af det globale finansielle system;
25. kræver en koordinering mellem den amerikanske reformpakke for den finansielle sektor (som foreslået den 17. juni 2009) og den aktuelle EU-reform af det finansielle tilsyn for at undgå fremtidige sammenbrud i de globale finansielle markeder og for at sikre tilsyn med alle systemiske aktører; tilslutter sig i den henseende inddragelse af nye store økonomier i etableringen af et nævn for finansiel stabilitet (FSB);

26. er af den opfattelse, at koordination mellem USA og EU skal føre til en gradvis, global opgradering af tilsynsreglerne for at undgå regularbitrage; understreger, at de fremskridt, der er gjort inden for G-20 i en bredere sammenhæng, består af en "minimumsharmoniseringstilgang", som ikke skal afholde EU fra at indføre højere standarder;
27. mener i den forbindelse, at et styrket samarbejde mellem de lovgivende, regulerende og tilsynsførende myndigheder i USA og i EU er af afgørende betydning, navnlig under henvisning til de mangler, som den seneste uro på finansmarkederne har påvist;
28. opfordrer USA til at tage hensyn til de seneste samt de forestående ændringer af EU's kapitalkravsdirektiver for kreditinstitutter og investeringsvirksomheder, når Basel II skal gennemføres;
29. mener i denne forbindelse, at gennemførelsen af Basel II-aftalen i USA er af afgørende betydning, hvis der fortsat skal herske lige vilkår på globalt plan;
30. støtter G20's krav om at fremskynde harmoniseringen af regnskabsstandarder; henstiller til Financial Accounting Standards Board og the International Accounting Standards Board at nå frem til et samlet sæt af globale regnskabsstandarder af høj kvalitet inden for rammerne af deres uafhængige standardiseringsprocesser og afslutte deres harmoniseringsprojekt inden juni 2011; henstiller til udvikling af regnskabsstandarder på enkeltlandsbasis, som giver investorer, aktører og skattemyndigheder et udtømmende billede af de enkelte moderselskaber i en koncern, således at det bliver lettere at få et mere effektivt og gennemsigtigt overblik over beslutninger baseret på skattetænkning;
31. henstiller til USA at holde fast i køreplanen for krav til amerikanske indlændinge om at anvende International Financial Reporting Standards (IFRS); minder om kravet om, at SEC – indtil der er truffet afgørelse om, at amerikanske brugere skal anvende IFRS – anerkender, at IFRS, som vedtaget af EU, er sidestillet med US GAAP;
32. understreger, at International Accounting Standards Board (IASB) bør fortsætte sine styringsreformer for at sikre en rimelig repræsentation af aktører, der kræver, at børsnoterede selskaber anvender IFRS, og som er involveret i fastsættelsen af internationale regnskabsstandarder samt i IASB-tilsyn som medlemmer;
33. understreger behovet for et globalt system for samarbejde og udveksling af informationer i skatteanliggender i form af en multilateral ramme som f.eks. Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling (GFTEI); mener, at GFTEI skal styrkes væsentligt for effektivt at kunne bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig; understreger navnlig, at automatisk informationsudveksling bør være reglen i alle tilfælde;
34. glæder sig over, at G-20-landenes stats- og regeringschefer enedes om at arbejde hen imod en international ramme for en afgift på finansielle transaktioner, og opfordrer til hastige fremskridt i USA og EU for at sikre, at den finansielle sektor i rimeligt omfang bidrager til den økonomiske genopretning og udvikling, idet krisens omkostninger hidtil er blevet betalt af skatteyderne, offentlige tjenester og borgerne;

35. håber, at EU kan anerkende den amerikanske forsikringstilsynsordning som sidestillet på de betingelser, der er fastlagt i det andet solvensdirektiv; er af den opfattelse, at initiativet til at etablere et forbundskontor for forsikring ville forbedre samarbejdet mellem EU og USA og informationsudvekslingen inden for forsikringssektoren;
36. mener, at der i forbindelse med lovgivningssamarbejdet bør tages hensyn til skærpelsen af EU's lovgivning vedrørende kapitalkravsdirektivet, især aflønningspolitikken i den finansielle sektor;

Det Transatlantiske Økonomiske Råd

37. understreger behovet for, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd bevares, udvikles og styrkes; mener, at der bør udarbejdes en køreplan, hvoraf det fremgår, hvordan forpligtelsen på langt sigt til et gennemsigtigt, værdibaseret transatlantisk marked, der tager behørigt hensyn til alle interessenters interesser, kan gennemføres;
38. opfordrer Kommissionen til at sikre, at resultatet af undersøgelserne af virkeliggørelsen af det transatlantiske marked drøftes med de relevante parlamentariske udvalg, inden der drages særlige konklusioner med hensyn til fremtidige henstillinger;
39. mener, at informationssamfundet er en afgørende søjle i det transatlantiske økonomiske område, der bygger på adgang til viden og en ny model for beskyttelse og udveksling af digitalt indhold i overensstemmelse med proportionalitet;
40. finder især, at resultatet af forbedret samarbejde på områder såsom investering, regnskabsstandarder, lovgivningsmæssige spørgsmål, sikkerhed for importerede produkter og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder må drøftes af lovgivere på begge sider af Atlanten, inden de gennemføres;
41. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin indsats for at den amerikanske lovgivning om, at 100 % af de indgående laster skal kontrolleres, enten vil blive ændret eller gennemført af den amerikanske regering for at sikre, at der ikke skabes nogen nye handelshindringer, som vil medføre betydelige udgifter for økonomiske aktører uden at medføre nogen fordele med hensyn til forsyningskædens sikkerhed; mener, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd med fordel kan organisere seminarer i Bruxelles og Washington om denne 100 %-kontrol af laster for at skabe en dybere forståelse mellem lovgivere fra EU og USA og for at fremme en tidlig og gensidigt acceptabel løsning på dette problem;
42. opfordrer på ny EU's og USA's stats- og regeringschefer og Det Transatlantiske Økonomiske Råds medformænd til at tage hensyn til den altafgørende rolle, som lovgiverne spiller for at opnå et langsigtet positivt udfald af processen, og opfordrer dem indtrængende til i fuld udstrækning og direkte at inddrage repræsentanter for den transatlantiske lovgivningsdialog i Det Transatlantiske Økonomiske Råds arbejde;
43. mener, at det er vigtigt at sikre, at de mest relevante medlemmer af Kongressen og Europa-Parlamentet inddrages i drøftelsen som følge af spørgsmålenes meget høje tekniske karakter, som behandles af Det Transatlantiske Økonomiske Råd, påpeger, at

flere af de såkaldte ikke-toldmæssige handels- og investeringsbarrierer, som Det Transatlantiske Økonomiske Råd opfordres til at fjerne, udspringer af bevidste aktiviteter fra lovgivningsorganers side og har til formål at fremme sociale, sundhedsrelaterede, kulturelle eller miljømæssige mål og derfor ikke må fjernes, uden at der vedtages en tilsvarende retsakt;

44. glæder sig over, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd rådgives af en række interessenter, herunder repræsentanter for erhvervslivet, og anmoder om, at repræsentanter for fagforeningsbevægelsen på begge sider af Atlanten får en lignende rolle, således at der tages fuldt ud hensyn til den sociale dimension; opfordrer formændene for den transatlantiske arbejdsmarkedsdialog og den kommende transatlantiske energidialog og en styrket miljødialog optages i gruppen af rådgivere; mener, at deres rådgivende rolle skal adskilles fra den amerikanske Kongres' og Parlamentets lovgivende rolle;
45. mener samtidig, at det transatlantiske økonomiske samarbejde skal gøres mere ansvarligt, gennemsigtigt og forudsigeligt, dvs. at mødeplaner, dagsordener, køreplaner og statusrapporter bør offentliggøres på et websted;

Transport

46. opfordrer det amerikanske Senat og regering til at tillade en fuldstændig og effektiv gennemførelse af den første fase af luftfartsaftalen mellem EU og USA og aftalen mellem de to parter om luftfartssikkerhed og at arbejde hen imod en anden fase af luftfartsaftalen for at udbygge samarbejdet mellem EU og USA på luftfartsområdet yderligere;
47. opfordrer den amerikanske Senat og regering til at afholde sig fra enhver foranstaltning, der strider mod disse mål, f.eks. foranstaltningen om udenlandske reparationsværksteder, antitrust-fritagelser og luftfartsselskabers nationalitet, som er nævnt i beslutning 915 vedtaget af Repræsentanternes Hus;
48. opfordrer de amerikanske myndigheder og Kommissionen til yderligere at intensivere deres forhandlinger for at finde afbalancerede løsninger på bl.a. behovet for beskyttelse af luftfartssikkerheden og af persondata i forbindelse med passagerlisteoplysninger, revision af sikkerhedskontrol i lufthavne og for i højere grad at lade foranstaltninger med henblik på at reducere den indvirkning på klimaet, som den transatlantiske og internationale flyvning har, indgå i forhandlingerne i København og i ICAO-aftalerne;
49. minder både Kommissionen og de amerikanske myndigheder om, at en manglende indgåelse af en aftale om anden fase kan medføre, at aftalen om den første fase opsiges af nogle medlemsstater, hvilket vil skade luftfartsselskaberne både i EU og USA;

Gennemførelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse, toldområdet og markedsovervågning

50. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremme en fælles indsats sammen med de amerikanske myndigheder, navnlig det amerikanske udvalg om forbrugerbeskyttelse, og med andre partnere for at sikre, at Kina og andre tredjelande skærper deres produktionsstandarder, så de imødekommer EU's og USA's sikkerhedskrav, især for legetøj;

51. opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe mere omfattende og effektive internationale samarbejdsordninger for at knytte EU's RAPEX-varslingsystem om farer i forbindelse med anvendelse af forbrugsgoder sammen med det tilsvarende system, der anvendes af det amerikanske udvalg om forbrugerbeskyttelse, og at koordinere aktiviteterne mellem netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde og de amerikanske myndigheders netværk;
52. foreslår, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd vedtager indførelsen af et bindende samarbejdsinstrument med henblik på at strukturere og udveksle informationer om produktsikkerhed og udarbejdelse af et fælles program for samarbejdsforanstaltninger;
53. tilslutter sig Kommissionens initiativ om en intensivering af det internationale samarbejde gennem anvendelse af retsgrundlaget i forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde med de amerikanske tilsynsmyndigheder og ved at formidle og udveksle bedste praksis;
54. opfordrer Kommissionen til at intensivere sit arbejde i forbindelse med den stærkt forsinkede aftale om samarbejde om tilsyn, der udvider dens tilsyn til også at omfatte USA (udveksling af informationer, efterforskning og foranstaltninger) som led i EU's forordning om forbrugerbeskyttelsessamarbejde og den amerikanske lov Sawe Web Act;

Gensidig anerkendelse og standardisering

55. opfordrer Kommissionen til at stræbe efter en formel vedtagelse af procedurer for gensidig anerkendelse af overensstemmelseserklæringer for produkter, der underlægges obligatorisk tredjepartskontrol, navnlig for så vidt angår informations- og kommunikationsteknologi og elektrisk udstyr; opfordrer Kommissionen til at insistere på gensidig anerkendelse af lovfæstede måleenheder, især anvendelsen af udelukkende metriske angivelser af varer fra EU i USA;
56. opfordrer Kommissionen til sammen med de amerikanske myndigheder at tage standardiseringen op til behandling med henblik på en samordning af strategien for påvirkning af arbejdet i de internationale standardiseringsorganer;

Sociale og miljømæssige standarder og virksomhedernes sociale ansvar

57. støtter den amerikanske Kongres' initiativ om at ændre sine bilaterale internationale handelsaftaler for at undersøge mulighederne for at integrere grundlæggende internationale sociale og miljømæssige standarder i dem; er overbevist om, at globale uligevægte også bør behandles ved at etablere rimelige og bæredygtige handelsforbindelser;
58. mener, at virksomhedernes sociale ansvar bør fremmes ved hjælp af selvregulering såvel som bindende standarder for at regulere virkningerne af virksomheders aktiviteter, når det drejer sig om integrering af sociale, menneskeretlige og miljømæssige hensyn i en virksomheds aktiviteter og samspillet med deres involverede parter; mener, at udvekslingen af bedste praksis vedrørende virksomhedernes sociale ansvar mellem USA og EU vil få betydelige følgevirkninger for virksomhedernes holdning til deres sociale ansvar og deres positive engagement i sociale og miljømæssige spørgsmål;

Landbrug og Doha

59. henviser til betydningen af, at der indgås en afbalanceret aftale som led i Doha-handelsforhandlingerne om landbrug, herunder foranstaltninger til imødegåelse af yderligere svingninger i landbrugspriserne og fødevaremangel; ønsker fuldt ud at tage hensyn til forudsætningerne for en positiv gennemførelse af handelsrunden; betoner behovet for at tage hensyn til de ændringer, der allerede er gennemført med de seneste reformer af den fælles landbrugspolitik og håber, at der vil blive foretaget tilsvarende ændringer i den amerikanske landbrugslovgivning;
60. fastholder sit ønske om at gennemføre de højeste standarder for produktsikkerhed for borgerne; støtter Kommissionens afgørelse vedrørende identificerede spor af ikkegodkendte genmodificerede produkter, især i sorter af majs og soja, indtil det er vurderet, om de er sikre for sundheden og miljøet;
61. gør opmærksom på den seneste udvikling i tidligere tvistspørgsmål, som f.eks. hormonoksekød og godkendelse af nogle genmodificerede produkter; er overbevist om, at de spørgsmål, som berører samhandelen med landbrugsvarer gennem en permanent og rettidig dialog, kan håndteres effektivt, inden de skal forelægges tvistbilægelsesorganerne i WTO;

Miljøspørgsmål og klimaforandring

62. støtter den amerikanske indsats, som blev præsenteret på FN's topmøde om klimaforandringer den 22. september 2009, og mulighederne for en afskaffelse af tilskud til fossile brændstoffer; glæder sig over, at den amerikanske lovgivning ikke vil indskrænke sig til udledningen af drivhusgasser; er ikke desto mindre bekymret over, at Senatet muligvis ikke vil vedtage lovgivningen før næste år; opfordrer derfor EU og USA til et tæt samarbejde for at gøre konferencen i København til en succes ved at forpligte alle de relevante lande, som udleder drivhusgasser, til at indføre bindende mål på mellemlang og lang sigt;
63. påpeger, at den internationale aftale bør medføre, at de samlede drivhusgasemissionsreduktioner i de industrialiserede lande når op i den høje ende af de 25-40 % i forhold til 1990-niveauerne inden 2020, der er anbefalet i IPCC's fjerde evalueringsrapport, og at disse reduktioner opnås internt;
64. minder om, at der bør fastsættes et langsigtet mål for EU og de andre industrialiserede lande på mindst 80 % inden 2050 i forhold til 1990-niveauet;
65. glæder sig over den indsats, der er gjort mellem USA og Kina med deres strategiske og økonomiske dialog, for at forpligte sig til ren energi og emissionsreduktioner;
66. støtter principielt tanken om at etablere et transatlantisk energiråd, der bygger på modellen for Det Transatlantiske Økonomiske Råd, for at beskæftige sig med transatlantisk samarbejde, energieffektivitet og energisikkerhed; håber, at det transatlantiske energiråd vil have mere succes end den transatlantiske miljødialog fra 2000;

67. understreger betydningen af en aktiv og fortsat dialog mellem EU og USA på baggrund af revisionen af EU's nuværende lovgivning om nye fødevarer og anvendelsen af nye teknologier i fødevareproduktionen;
68. understreger den mulige indvirkning som disse nye teknologier som f.eks. nanomaterialer kan have på sundheden og miljøet, idet deres videnskabelige egenskaber indtil videre er ukendte; fremhæver derfor betydningen af at erkende den bekymring, som offentligheden og forbrugere kan have med hensyn til brugen af nye teknologier, som anvendelsen af kloningsteknikker inden for dyreavl og de bekymringer, som dette medfører for dyrevelfærd, endnu er et eksempel på;
69. glæder sig over, at den amerikanske regering har erkendt behovet for at reformere sin lov om kontrol med giftige stoffer i nær fremtid med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod kemikalier;
70. opfordrer de relevante organer i EU og USA til at samarbejde om at etablere en reguleringsordning i USA, som vil medføre et beskyttelsesniveau, som svarer til niveauet for REACH;

Retligt samarbejde og politisamarbejde samt visumsamarbejde

71. forventer, at der på det ministermøde mellem EU og USA, der er fastsat til den 28. oktober 2009 i Washington DC vil blive vedtaget en fælles erklæring om politisamarbejde og retligt samarbejde, som navnlig omfatter internetsikkerhed,
72. understreger, at det er fast besluttet på at bekæmpe terrorisme og overbevist om, at der ikke må træffes sikkerhedsforanstaltninger på bekostning af borgerlige frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder, og at de må udvise den største respekt for privatlivets fred og databeskyttelse; understreger, at nødvendighed og proportionalitet er centrale principper, uden hvilke kampen mod terrorisme aldrig vil blive effektiv;
73. mener, at det er nødvendigt med en sund retlig og politisk ramme for et betydeligt samarbejde mellem EU og USA i spørgsmål om retfærdighed, frihed og sikkerhed, og at det er afgørende med et stærkere partnerskab, som medtager den parlamentariske og demokratiske dimension, for effektivt at behandle fælles udfordringer som f.eks. kampen mod terrorisme og organiseret kriminalitet på en måde, som er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet, retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde, forvaltning af migrationsstrømme og beskyttelse af retten til at søge om asyl og fremme af visumfrihed for alle autoriserede borgere mellem de to områder;
74. minder i denne forbindelse om, at Den Europæiske Union bygger på retsstatslige principper, og at alle overførsler af personoplysninger fra EU til tredjelande i sikkerhedsøjemed bør ske med respekt for proceduremæssige garantier og retten til et forsvar og under overholdelse af databeskyttelsesbestemmelserne på nationalt plan og EU-plan;

75. påpeger, at artikel 4 i den transatlantiske aftale mellem EU og USA om retshjælp, som træder i kraft den 1. januar 2010, indeholder bestemmelser om nationale myndigheders adgang til bestemte finansielle oplysninger efter anmodning og kunne udgøre et mere velegnet retsgrundlag for overførsel af SWIFT-data end den foreslåede midlertidige aftale
76. bemærker, at en midlertidig aftale for overførsel af disse oplysninger er ved at blive forhandlet mellem EU og USA og fastsat for en midlertidig periode via en tidsbegrænsningsklausul, som ikke overstiger 12 måneder, og at en ny aftale, som der forhandles om, uden at det berører på den procedure, der skal følges i henhold til Lissabontraktaten, fuldt ud vil inddrage Europa-Parlamentet og nationale parlamenter og opfylde betingelserne i punkt 3 Parlamentets beslutning af 17. september 2009;
77. glæder sig over den nylige udvidelse af visumfritagelsesprogrammet til at omfatte yderligere syv medlemsstater; opfordrer imidlertid indtrængende USA til at ophæve visumordningen for de resterende medlemsstater og at behandle alle EU-borgere lige på grundlag af fuldstændig gensidighed; er bekymret over den planlagte indførelse af administrative gebyrer for at give ESTA-tilladelser til EU-borgere og anmoder Kommissionen om at behandle dette som et prioriteret spørgsmål over for den amerikanske regering;

Udviklings- og 2015-målene

78. glæder sig over den fornyede forpligtelse til at opfylde 2015-målene for at gennemføre ODA-forpligtelserne; opfordrer begge parter til at opfylde deres forpligtelse til at bruge 0,7 % af deres BNP på udviklingssamarbejde;
79. understreger, at udviklingslandene ikke har forårsaget den internationale finanskrisen og økonomiske krise, men at de er uforholdsmæssigt hårdt ramt heraf, idet de nu står over for en drastisk nedgang i vækst og beskæftigelse, negative følger for handels- og betalingsbalancen, en drastisk nedgang i de private nettokapitalstrømme og direkte udenlandske investeringer, indskrænket adgang til kredit- og handelsfinansiering, nedgang i pengeoverførsler, store og omfattende udsving i valutakurser, sammenbrud i reserverne, øget volatilitet og faldende priser for råvarer såvel som en nedgang i indtægterne fra turisme; opfordrer indtrængende de transatlantiske partnere til at erkende deres ansvar for denne situation;
80. glæder sig over forpligtelsen til at afslutte en afbalanceret Dohaudviklingsrunde og over den utvetydige frist i 2010, som blev fastsat på G20-topmødet; opfordrer stats- og regeringslederne til ikke at glemme det endelige udviklingsmål under denne runde, når de mødes på WTO's ministerkonference i Geneve i slutningen af november 2009;

De institutionelle rammer

81. betoner, at den nuværende dynamik også bør udnyttes til at forbedre og forny rammerne for de transatlantiske forbindelser; understreger behovet for at erstatte den nuværende transatlantiske dagsorden fra 1995 med en ny transatlantisk partnerskabsaftale, mener, at forhandlingerne om den nye aftale bør indledes, når Lissabontraktaten træder i kraft, for at

den kan afsluttes inden 2012;

82. mener, at den transatlantiske lovgivningsdialog (TLD) mellem Europa-Parlamentet og den amerikanske Kongres allerede har bidraget betydeligt til større gensidig forståelse for mange spørgsmål af fælles interesse, herunder dem der drejer sig om økonomiske forhold og international handel; kræver, at det gensidige samarbejde intensiveres på FN-plan, og at der oprettes særlige arbejdsstrukturer til dette formål;
83. mener, at disse spørgsmål er meget væsentlige, og at medlemmerne af de nationale parlamenter bør holdes regelmæssigt underrettet om udviklingen; opfordrer sin formand til at sikre, at der etableres mekanismer med det formål;
84. bekræfter, at den nye aftale kan opgradere den nuværende transatlantiske dialog til en interparlamentarisk forsamling i henhold til Europa-Parlamentets anbefalinger fra dets beslutning af 26. marts 2009;
85. håber, at den transatlantiske arbejdsmarkedsdialog vil spille en større rolle i nær fremtid i drøftelserne om, hvordan beslutningstagerne bedst kan reagere på udfordringerne med hurtigt stigende arbejdsløshed og de strukturændringer, der skyldes finanskrisen;
86. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og USA's præsident og den amerikanske Kongres.